

DEBRECZEN

A DEBRECZENI ÉS VIDÉKI FÜGGETLENSÉGI PÁRT KÖZLÖNYE.

Elofizetési árak:		Videkre küldve:	
Helyben:			
Egy évre . . . 10 kor. — fill.	Egy évre . . . 10 kor. — fill.		
Fel évre . . . 5 . . .	Fel évre . . . 5 . . .		
Negyed évre . . . 2 . . . 50 .	Negyed évre . . . 2 . . . 50 .		
Egy óra . . . 1 . . .	Egy óra . . . 1 . . .		
Egyes szám ára 4 fillér.			

Felolós szerkesztő: **BENEDEK JÁNOS.**
Kiadók: **HOFFMANN és KRONOVITZ.**

Hirdetési díjak:
Hat hasábos petit sor 10 fillér. Nagyobb terjedelmű és többször megjelenő hirdetések jutányosan. — Apró hirdetés minden szó 4 fillér.

TÁVIRATOK.

A képviselőház ülése.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, márc. 27.

A képviselőházban ma az Adria szerződésének tárgyalását folytatták. Elsőnek Molnár Jenő szólalt fel a javaslat ellen. Beszédében a tegnapi ülésen Polonyi Géza által felhozott Wiener Bankverein ügyét taglalja, szerinte a Bankvereinnek az a célja, hogy az Adria részvényeit magánál összpontosítsa és így a részvények értékét maga a Bankverein csökkentse.

Az Adria részvényeinek névértéke u. i. 280 forint, a Bankverein üzleti következtében azonban tényleges értékük csupán 140 ft. A kormány az Adriában tehát tulajdonképpen a Bankvereint szubvencionálja, miért is a szózó felszólítja a miniszteriumot, hogy hasson oda, hogy a részvények a magyar börzepingra kerüljenek. A szerződést pontonként kifogásolja. — Beszédét ötpernyi szünet után folytatta.

Hó mindenfelé.

A „Debreczen” eredeti távirata

Budapest, márc. 27.

Bécsből jelentik, hogy ott és Innsbruckban tegnap nagy havazás volt. Az éjjel Budapesten is erősen havazott.

A bur háboru magyar sebesültje.

A „Debreczen” eredeti távirata.

Budapest, márc. 27.

Nápolyból jelentik, hogy Noses Ferenc, magyar honpolgár a bur háboruban kapott sebeiben az ottani kórházban elhunyt.

Képviselő és katonatiszt párbaja.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, márc. 27.

Bécsből táviratozzák: Klofák reichsráthi képviselő a tegnapi képviselőházi ülésen interpellációt intézett az osztrák honvédelmi miniszterhez, hogy egy katonatiszt brutálisan viselkedett közkatonáival. Az illető tiszt Klofácot,

e miatt provokálta. A párbajt holnap fogják megtartani.

Az orosz-angol viszály.

— A „Debreczen” eredeti távirata. —

Budapest, márc. 27.

Sanghaiból jelentik: A Daily News szavahihető forrásból arról értesül, hogy a szinganfui nagytanács abban a táviratban, melylyel a manduriai egyezmény ratifikálása ellen való felszólalásokra válaszolt, egyuttal értesíti a hatalmasságokat, hogy a pétervári kínai követnek táviratilag utasításokat küldtek, amelyben megtiltják neki a Mandsuországra vonatkozó egyezmény aláírását.

Budapest, márc. 27.

Washingtonból jelentik: Diplomáciai körökben azt hiszik, hogy a Mandsuországra vonatkozó egyezményt ma vagy holnap aláírják, mert az ellentett lépések nem olyan komolyak, hogy az aláírást megakadályoznák.

Budapest, márc. 27.

Washingtonból távirják: Idevaló hivatalos körökben azt hiszik, hogy a koreai fővámmigazgatónak, Mac Leavy Krown-nak Oroszország közbenjárására történt elboesátását az Egyesült-Államok nem fogják szó nélkül hagyni, mert Oroszország uralomra jutása Kóreában az ottani amerikai érdekek teljes kiszorítását vonná maga után.

Elsülyedt hajó.

A „Debreczen” eredeti távirata.

Budapest, márc. 27.

Triesztből jelentik: A Lucciolo nevű cittanuovai vitorláhajó Umagónál néhány perenyire a parttól elsülyedt. A hajó fát vitt. A kapitány és egy matróz megmenekült, négy matróz vízbe fullt.

Tőzsde.

Budapest, márc. 27.

Déli zárlat:

Buza	1901. Áprilisra	7.62	7.63
	1901. Októberre	7.68	7.70
Rozs	1901. Áprilisra	7.69	7.70
Zab	1901. Áprilisra	7.63	7.64
Tengeri	1901. Májusra	6.73	6.75

Ügyvédek sorsa.

Az általános polgári perrendtartás tervezete végleg meg akarja rontani a magyar ügyvédi kart. Ami még önérzet, függetlenség, anyagi jölet megmaradt benne (és ez már elég csekély), azt mind semmivé tenni képes lenne, ha törvénynyé válnék. Ugy hiszik és reménylik.

Mindenekelőtt azonban az a kérdés merül fel, vajon a nép érdekét védi-e, vagy legalább nem kerül-e ezzel összeütközésbe, ha az ügyvédek mellett sikra szól? Mert ügyvédek ide vagy oda, ha az eshetőség fönforgna, hogy az ő védelmük a nép érdekeivel ellenkeznek, akkor isten neki ügyvédek, mert nekünk első sorban a nép érdeke nőtt a szívünkhöz.

De erre a kérdésre nyugodtan azt felelhetjük, igenis, a nép érdekét is védjük, midőn az ügyvédek mellett emelünk szót.

Mert a magyar ügyvédek népünk intelligenciájának a zömét képezik. A szabadságnak, a jogegyenlőségnek voltak szószólói minden időben. Az, hogy van köztük is kivetni való, mint minden társadalmi osztályban, nem változtat egy hajszálat sem ezen igaz tényen. Magyarország legújabb kori történetének legkimagaslóbb két ferfia, Kossuth és Deák is ügyvéd is volt és semmi egyéb. Hogy van politikai, polgári szabadságunk (annyi, a mennyi), hogy Ausztria teljesen el nem nyelt bennünket, azt a magyar nép e két ügyvédnek köszönheti.

Az ügyvéd jogász elmeiell minden dolognak az alapját kutatja. Birálgat, mérlegel, önállóan gondolkodik és ennek következtében az, hogy nincsen mindennel megelegedve hogy nagyrészt nem tartozik minden kormányának föltetlen hívei közé. Szóval ellenzék ő védi leginkább a nép elvülhetlen politikai és szociális jogait. Az ily ellenzékeskedés pedig, tudvalevőleg, sokszor igen kényelmetlen egy portéka. Mondják ugyan sablonszerűen, hogy ellenzéknek kell lenni, de azért mégis jobban szeretik, ha nincsen, vagy legalább olyan, amely a mikor illik, hallgatni is tud, amely meghunyászkodik, behuzza a farkát, ha erősen rákiáltanak, mely szóval ugyan larmázik, de mikor tetterre kerül a sor, alázatosan kussol.

Az ügyvéd azonban nem ilyen mondva-csinált ellenzék, hanem radikális, demokrata, tehát csakugyan sokszor igen kényelmetlen. Azt komolyan meg kell zabolázni, anyagi egzisztenciájában megtámadni, népszerűtlenné tenni, hogy megtörjék, lassanként, de biztosan, alázatos, szótfogadó, mindennel megelegedett loyális polgárra legyen.

Több mint 25 év óta ezt iparkodnak megeselekedni, de hiába, eddig még nem sikerült. Következtesen azon törekedtek, hogy hitelvesztette, anyagilag tönkre tegyék. A nép legőszintébb barátját úgy tüntették fel, mintha ő lenne az igazságszolgáltatás rosszaságának, drágaságának okozója. — A kinstár mérhetetlen kapzsiságának öt dob-tak oda áldozatul. A nagy perköltségeknek,

melyek épen a szegényebb néposztályt sújtják, ő az oka, így kiállottak világá. A nagy perköltségeket a telhetetlen kincstár okozza, bélyegek, illetek, végrehajtási díjak és pénzbírságok képeiben.

Vegyünk pl. egy 60 kor. pert. Ha az adós a kitűzött tárgyalásra meg nem jelenik, megállapítanak 16 k. 40 f. költséget. Ebből a kincstárnak adózott az ügyvéd 4 k. 60 fillért, marad neki 11 k. 80 f. Ezért az 5 frt 90 krét legalább kétszer órának értekezett a megbízójával, felvette irásba a tényállást, keresetet készítet, lemasoltatta, beadta, utána járt, hogy lehetőleg rövid tárgyalást kapjon, tárgyal, befektette a kész kiadásait és ami fő, sokszor esztendőig kell várni, míg egy fillért lát, sokszor pedig semmit. A míg azonban odaig jut, hogy végül azon veszi észre magát, hogy nem kap semmit, azaz amíg árverésre kerül a sor, legalább még 20 koronát költ a végrehajtásra, az árverés kitűzésére és megtartására. Így szaporodik egy 60 k. ügyben a költség ismét 60 koronára, amelyből a háromnegyed rész a kincstáré, vagy a végrehajtóé. De az adósnak ezt a költséget az ügyvéd kezébe kell fizetnie és elhíttetik vele, hogy az ügyvéd az, aki megnyuzza.

Hát még ha érdemleges tárgyalásokra, tanúhallgatásra kerül! Akkor egy 60 kor. per kétszerannyi költséggel végződhet, mint a mennyi a tőke, mert a bírói személyzet elégtelensége folytán, évokanalanként merik az igazságot. Minden 3-ik hónapban egy évokanalányi tárgyalás, ami hihetetlen módon szaporítja a kincstár bélyegjövendelmét, melylyet az ügyvéd előlegez és csak visszavesz az adóstól, ha ugyan vissza veheti.

Hát még a nagyobb összegű perek, a hol 1000 koronáig 10 k. csupán az ítélleti bélyeg és azután minden megkezdett 200 kor. után mindig két kor. több így pl. egy 4000 k. váltókeresetnél, csupán a sommás végzés bélyege 40 k. Ezért az ügyvéd felelős a kincstárnak és ha aztán ő viszont az adóson megveszi, hát azt mondják, ő teszi tönkre az embereket. Itt már a legnagyobb részét a költségnek a kincstár okozza, mert

ilyen keresetben össz. 72 k. költséget állapít meg a bíróság, amelyből netto 43 k. 30 fl a kincstáré bélyegekben, marad az ügyvédnek 18 k. 70 f. És ennek mind az ügyvéd issza meg a levét ártatlanul.

De még a lótas-futással, megalázással járó keserves és szerény keresetét is megírgyelték már tő e, úgy látszik. Mert amíg egészen új dolgokat kieszelnék, hogy a kir. közjegyzők ugyis nagy és biztos jövendelmét szaporítsák, addig az általános polgári perrendtartásnak a tervezete az eddigi rendes a való és váltóperekben is megakarja szüntetni az ügyvéd által való képviselőt kénszerét.

A kincstár egy hajszálnyt sem enged mindezekben a maga határtalan nagy bélyegadóijából, egy csöppet sem lendit a nagy végrehajtási kész kiadásokon. — Hanem az ügyvédnek az ugyis már nagyon efemer jövendelmét, a legszélsőbb lehetőségig megnyírni kell hogy nagyra ne nőhessen ez a renitens, ellenzékenkedő népség. Meg kell törni teljesen a nép felvilágosított, mert aki anyagilag nem független, annak utóvégre is elhallgatnia kell. A kinek kenyérkeresetét elveszik, annak könnyű betönni a szabad száját.

Ugy hiszik. Csak higgyék. Kossuth és Deák magasztos példaadását szem előtt tartva, Antaeusként újra és újra, mindig nagyobb erővel ismét lábra fog állani, valahányszor földhöz akarják csapni.

A debreceni vöröspántlikások.

Szell Janos honvedhadnagy emlékiratai.

(Emlékiratok a szabadsághareből.)

Közlő: **Dr. Szell Kálmán.**

Folyt. és vége.

VII.

Szekerünket zsákmánnyal megrakva, igyekeztünk mielőbb visszatérni Aradra, az embereink által vert Maroshidon keresztül, hogy az ellenség megtudva csekély számun-

kat a visszatérést meg ne akadályozza. 12 óratájban beértünk Uj Aradra, míg a zsákmánnyal, élelmiszerekkel s mintegy 5000 mázsa sóval megterhelt szekerek sora egész világos reggelig tartott. Reggel Angyalossal Zuricsnak jelentettük a fényes eredményt.

Eközben szakadatlanul folyt az ágyuzás, ütegeink rémitő pusztitást tettek a várfalon levő ütegekben. Sokszor mindenestől lesodorva, a falról lehullottak.

Azonban hosszasan tartván a vár kiéheztetését december 5-én est 9—10 óra tájban az egész uj-aradi őrség csatarendben nyomult előre, egyik része Szt.-Miklósrá, másik része Angyalokra támaszkodva. Már a hajnal közelgett s még sem történt semmi, a midőn meguva a szakadó hideg esőben való didergést, egy futárt Máriaassy felkeresésére küldöttünk, a kit ágyában nyugodtan fekvé talált, s egyszersmind azon parancsot hozta, hogy haza mehet mindenki. Ebéd után parancsra állva, tudunkra adatott, hogy mindenki készenlétben éjfél 12 órakor ezca helyen pontosan megjelenjék. Vigan, mulatva teltek az órák s percek, midőn elkövetkezett a cselekvés pillanata, 1—2 óra között megindult a jobb szárny halk léptekkel, néma esendben egészen más irányban, mint előtte való éjjel. Optika csalódás úgy mutatá a sötét éjben a vár barna falait mintha ujjainkkal érhetnénk el.

Egyszerre a várfalon kétségbeesett ordítás hangzott s felverte a várbelieket, a Mikalaka felől nyomuló esztámadást véve a főerőnek. Futó árkokban nyomultunk mi a főtámadás részesei előre s a vár külső sáncain keresztül a hidon átvonulva igyekeztünk lábtöinkkel a várfalat megközelíteni midőn egy kartács golyó ballérdemen találva a várfel melletti sáncokba taszított. A várbeliek átlátva tévedésüket erejüket ezen oldalra vonták s a gyorsan felfelé törekvő honvédeinket puská tüzzel s szuronydöfésekkel szórták le a mélységbe. Máriaassy ki legelső volt a várfalon s néhány várbeli magyar katona szerencsésen leszábadult vagyis

„Választások, választók, választottak!”

A „Debrecen” eredeti tárcája.

Írta: **Heiman Jenő.**

A választásokat a politikai élet legserencésebb intézményének tartom, s oly intézkedést el nem képzelhetek, mely a választói jog ideális tartalmát tulszárnyalhatná. Az az egyén, ki a választói jogot kigondolta s gyakorlatilag érvényesítette, nemcsak bölcs politikus vala, hanem annak keble emberi jogokért hevesen dobogó szívet ölelt magába. A választói jog ugyanis a választók és választottak nemesítésére törekszik, mindkettő becsét emeli, mert „gondolatszabadság” rejlik benne.

Az államélet egész vonalára kiterjesztett választói jog, mely szerint minden hivatal és tisztség, a legmagasabb állásu ügy, mint a legelső foku, választás útján töltetnek be: mintát szolgáltató berendezés lenne. A minisztereket e szerint a parlament, a parlamentet a legtagabb értelemben vett nép, a főispánt a megye legszélesebb rétegű lakossága, a közigazgatási hivatalnokokat a törvényhatósági közgyűlés, a közgyűlés tagjait ismét a megyebeli lakosság választaná, úgy hogy minden hivatal és tisztség működési köréhez képest a széle-

sebb, vagy szűkebb körű lakosság bizalmára alapíthatatnék.

Sőt még a katonaságnál is a választási rendszernek kellene a rangszerinti hierarchikus szervezetet leszorítani, mert „a népet fegyverben”, az egyedül a haza nemes kinevelésért küzdő „néphad”-at csak választott tisztekkel gondolhatom el.

A harcászathoz bizony mitsem értek, de a maroknyi bur nép esodás vitézséget ugynevezett „hivatásos tisztek”-kel nem képzelhetem el. Sveic, Tirol választott vezérével vitte véghez világra szóló vitéz tetteit; ott a tisztet nem az epaulet, nem a rojt különböztette s különbözteti meg a közkatonaótól, hanem a bizalom, a tisztelet, a szeretet nagysága és mértéke vonja meg a különbséget; és Tell Vilmos, Hofer András legendászerű vitézségei amellett szól, hogy a „néphad”-ban megvolt a választói jog s hogy arról most is lehet joggal beszélni.

Az 1848. évben Európát megremegtető szabadságharcok nem mutatták meg különféle helyeken, különböző időben, egymástól alapjában egészen elütő népek nemzeteknél, hogy a tisztek választása jogosult? És nem köszönheti Magyarország akkori diesteljes tetteit némiképen választott tisztjeinek?

Persze tisztáknak, teljesen tisztáknak kellene a választásoknak lenniök; a választóknak szavazatok leadása alkalmával azon

ideális magaslatra kellene felemelkedniök, a melyen csakis az ország, a megye stb. érdeke lebeg szem előtt; a választásnál nem lenne szabad semmiféle anyagi, semmiféle személyes érdekre tekinteni; az urnához lépő választónak oly tisztának, oly mocsoktalanának, missiója szentségétől annyira áthatottnak kellene lenni, mint az oltár elé álló lelkésznek. A választónak semmiféle rábeszélésre nem lenne szabad választói jogáról lemondania; a választói jogot kellene a polgári önértet legföltettebb becsének tartani és semmit oly hatalmasnak tekinteni, hogy kedvéért a választó legtisztább, legbensőbb, leghazafiasabb meggyőződését érvényre ne juttassa.

Dehát ilyen ideális választás nincsen; emberek nem lehetnek istenek, s emberek az emberi gyarlóságok, a nyereségvágy, az önérték, az előítélet alól ki nem bontakozhatnak. A tiszta, ideális választás, oh, az valami isteni lenne!

Én legalább csak egyetlen egy tiszta választásról beszélhetek!

A népiskola első osztályában történt! Hatvanan-hetvenen voltunk, valamennyien 6—7 éves gyerekek, kik aggodalommal tekintettünk a bekövetkezendők elé! S a tanítónéni — nálunk ugyanis egy kisasszony vezette az első osztályt — az osztályba lépve bátorságot és bizalmat öntött belénk, m jd kiszemelte helyeinket, s istenről, a szülőkről, a tanítóról, a templomról, az is-

inkább visszarántatott, nehogy az ellenség tulereje elfogja őket. A sáncok posványai-
ba hullottakra a vár katonákból s felülről
irtó tüzelést bocsátott az ellen, s a vissza-
vonulást elősegítő hidra romboló kartácsza-
port intézett. A kik benszorultunk a sáncok-
ban estig tartottuk magunkat, a többiektől
lőszerezve s eledellel ellátva, különösen ki-
tűntek a székelyek, a kik önvédelmükön ki-
vül a kirohanást is mindannyiszor meghiu-
sították. Az est leple alatt végre kiszaba-
pultunk kényelmetlen helyzetünkből 23 ha-
lottat hagyván vissza a sáncárkokban. Be-
érvén a városba, a rendes állomáshelyen
rendetlenül elszéledt s összezavarodott nép-
csoportot találtam arcukon esüggött el-
szántsággal s busan járkálva a veszített esa-
ta keserűségétől leverve, s még mindig jöt-
tek s hoztak, többé kevésbé sérülteket, mig-
nem a várkörnyék teljesen megtisztult min-
den erőtől.

Ez volt a december 6-iki véres szered-
ménytelen szomorú nap. Fáradságunk s eh-
ségünk kipihenve a székelt helyekre örök-
ket állítottunk s a vár újra bezárattott.

Azonban a balsors, mely nem várt
eseteket idéz elő, ellenünk fordulva ismét
egy szomorú tényt gördített elibünk s el-
hozta a december 16-iki véres s eredmé-
nyeiben fontos napot, mely összes eddigi
törekvéseink s fáradságunk sikerét semmivé
tette.

Ugyanis a másik erős állomása a né-
metnek a temesvári vár az aldunai s feje-
templomi magyar seregek lekötöttsége miatt,
még nem volt körülzárva s kicsapásaival
szabadon üzte rabló támadásait minden-
felé, melyeket, mint a lippai eseményekből
megtanultuk egész hozzánkig kiterjesztett.

Nagy események előérzete vett rajtunk
erőt, naponként érkeztek újabb, rendezett
csapatok segélyünkre, a lengyel légió, szé-
kely zászlóalj a 27 és 30-ik zászlóalj, a
ágyútegek képzett tüzérekkel, az új aradi
őrséggel mintegy 10 12 ezer emberünk volt
együtt a vingai uton jobb és balszárnyával
messze kiterjesztve.

A vár, Szt.-Miklós és Uj-Arad mellett

koláról, az otthonról kezdett beszélni, ez-
után — az első két tanóra elmult, iskolai
kötelességünknek eleget tettünk — elren-
delte, hogy csoportokba gyülekezve vonul-
junk hazafelé, tudunkra adta ezenfelül, hogy
így csoportosan és párosan kell majd min-
dig haza mennünk „és” — szölt vege —
„mivel még nem ismerlek benneteket, min-
den csoport a kebeléből vigyázót fog vá-
lasztani ki csoportját a hazamenetel alatt
szemmel fogja kísérni.”

És minden csoport megválasztotta vi-
gyázóját s . . . ez volt az első, egyetlen
tisztá választás, melyet megérttem. A még
homokban játszadozó gyermek elökészü-
letlenül, minden befolyás nélkül, szívök su-
gallatát követve megtalálták vigyázójukat.
Ezek a gyerekek ifjakká növe, férfiakká
érve: mikor fognak ismét befolyás nélkül,
önmaguktól így választani?

A gimnáziumban „Vörösmarty” ön-
képző-körünk volt! A tisztviselői állásokat
itt is választás útján töltötték be. De itt már
korteskedtek, kapacitáltak, rábeszéltek, igér-
gettek, fenyegettek, sőt itt már vallások
szerint is csoportosultak a választók; itt
már az erők mérköztek. Az egyik párt di-
adalának örült, a másik vereségét fájlalta.
Tiszta, ideális választásnál ellenben — mint
amilyen pl. az első népiskolai választás
volt — oly természetes, oly magától értődő
a győző diadala, hogy nincs legyőzött, nincs
vesztes fél, mert a kisebbségben maradó

hatalmas sáncok épültek s ágyúkkal rakat-
tak meg. Én a központban maradtam fél-
századdal a temesvári uton a falu végén
levő fogadónál. Térdsebem már csaknem
teljesen begyógyult. Nem sokára feltűnt az
ellenség barna tömege. Angyalkut és Dreis-
pitz között balszárnyával a temesvári utig
terjedve, jobb szárnyával a várra támasz-
kodva.

Midőn már lőtávolra jöttek előrohant
25 ágyújuk s balszárnyunkat erősen kezdé-
lőni, melyre a mi ágyúink csak gyengén
feleltek. A jobb szárnyon álló lengyelek
a balszárny-segélyére küldöttek. A Lehel
huszárok s debreceni két század lovas nem-
zetőr a temesvári utra rendeltettek. Az el-
lenség egész Szederlakig kiterjedve igyeke-
zett balszárnyunkat bekeríteni; majd egye-
sülve a várból ágyúk kíséretében kirozott
ellenséggel cseh tüzércinket annyira meg-
rémitették, hogy visszavonulás helyett sebes
rohanással hajlattak át az ellenséghez. Majd
lovasságunk a tulnyomó erőtől visszanyomva,
teljesen reánk nehezedett.

A csata el volt veszve, most már csak
egyes csapatok s egyesek tartották magukat.
Az erdő felől hátunk megett nagyszámu
lovasság igyekezett a Maros hidat mint
visszavonulási utat elvágni. Gyorsan kellett
visszavonulni, nehogy mindannyian foglyokká
legyünk. Már a lovasság sebes rohamban
foglalta el a hidat, a midőn Kun aradi pol-
gár ágyúit oly gyönyörű barázdákat hasitot-
tak, hogy az ellenség egymást gázolva, s
egymásra hullva haltak rakásra. Ujabb ro-
ham ellen a Maros kiszáradt medrébe ug-
ráltunk, hol a lovasság ellen védelmet talál-
tunk. Az első hidnál az aradi tüzérek jól
tarták magukat s visszautak az ellenséget a
Maros parti füzesben tartottuk még egy
ideig a szaporodó és fogyó sarga nyaku
ellenséget, a szerint a mint az elesettek
helyett újabb csapatok jöttek.

Majd Aradon gyűlt össze a szétszóró-
dott honvédsapat, hol a Winkler-fele bör-
gyár udvarán már nagy mennyiségű hidak
labtók voltak felhalmozva.

Leghatalmasabb hidat képezett azon-
ban a Maros, mely a rettentő hidegben

vastagon befagyott, szalmázva s újra lo-
csolva, mely a vár körül örködést nagyon
megkönnyítette. Ezalatt erők igen meg-
növekedett, mind emberekben, mind hadi
készletekben.

Viárkokat ástunk, azonban nem mi hasz-
náltuk már e műveket, vagy a mint sokan
pessimizmussal mondták, nem magunknak
ástuk meg a sirt. Január elején szeretett
kapitányunk Zurics őrnaggyá nevezetett
ki, s sokaknak gyanu támadt szívében, hogy
nem fogják őt többé látni. Elégületlenség,
majd lassanként anarchia ütötte fel fejét a
kisdied csapatnál, mely Angyalos kapitányára
tételébe soha bele nem nyugodott, kiki saját
belátása szerint cselekedett.

Január 20-án parancsot kaptunk a haza
indulásra, mely mindnyájunknak nagy örö-
met okozott, hogy az unalmas, csaknem 4
hónapig tartó vár cernirozás alól megsza-
badultunk. Máriaassy elébe kirukkolva, dícsé-
ret helyett felszólított bennünket, hogy rak-
juk le a fegyvert, mit sokan azon nyilatko-
zattal vonakodtak tenni, hogy azt nekik Deb-
recen városa adta és senki másnak, mint
annak át nem adják.

Azonban végre is kényszerültek a fel-
sőbb parancsok engedelmeskedni, s meg-
indult a fegyvertelen csapat utközben kerít-
és léceket s karókat vetve a vállakra, hogy
a várbeliek előtt megszegyenítésüket lep-
lezzék.

Ugyanazon uton, melyen jöttünk, ja-
nuár 25-én reggel már Debrecen alatt volt-
unk. Zurics és néhány törzs tiszt jelent
meg fogadásunkra, s a Szabadság téren fel-
állva előbb Kossuth Lajos tartott felettünk
szemlélet, majd Poroszlay polgármester, di-
csérő szavakkal méltatta érdemeinket.

Bekövetkezett azonban, hogy a csapat
a kényszerítő körülmények hatása alatt,
honvédzászlóaljja alakított, s a szent ke-
resztységben verespántlikásokból alakult 68-ik
zászlóalj nevet nyert Zurics Ferenc őrnagy
vezénylete alatt.

jelöltnek magának is el kell ismernie, hogy
ellenfele joggal kapott több szavazatot, hogy
nem szenvedett tehát jogtalan vereséget, s
hogy vereségét nem tekintheti szegyennek,
megaláztatásnak, sérelemnek.

És a főiskolán? — Nos hat a buda-
pesti egyetemi kör választásánál ejtett sebek
még nem hegedtek be teljesen, az akkori
események még ma is izgalomban tartják a
kedélyeket. Nem, az nem volt tiszta, ide-
ális választás, nem olyan mely annak szemé-
lőit lebegett, ki a választási jogot megte-
remtette, ki a választást az egyetemi kör
szabályai közé cikelyezte.

Az eddig érintett választások igen szűk
körre szorítkoznak; mennyire vagyunk oly
választásoknál, melyek a társadalmi vagy
állami életbe mélyebben hatolnak? Olya-
noknál, ahol esetleg anyagi vagy erkölcsi
előnyök találhatók, ahol több forog kockán,
mint az elemisták csoport-vigyázósága, vagy
mint az önképző, vagy diákkör elnöksége?

A törvényhatósági közgyűlés — hol,
egészen mellékes, az eset bátran általano-
sítható s minden törvényhatóságra illesz-
tendő; — a törvényhatósági közgyűlés tehát
multkor egy igen csekély javadalmazásu
írnoki állás betöltésére gyűlt össze. Igen
szerény egy állás, melynek működési köre
erős határok közé van szorítva, melynek
javadalmazása a megélhetésre igen kevés,
az elhalálozásra igen sok — szóval min-

den nagyobb jelentőség, fontosság nélküli
választás.

A mi e közgyűlésen első sorban meg-
lepelt, az a városvég teljes számban való
megjelenése volt. Alig maradt egy üres hely
a teremben. — Nyolc nappal ezelőtt a város
budgetjének tárgyalása alkalmával a város-
atyák nem tanúsítottak ily nagy érdeklődést
a város jóléte iránt, mert „sok olyant lehe-
tett látni, ki nem volt jelen.”

Persze akkor fontos gazdasági kérdések
voltak napirenden s ki fog ilyenekkel törö-
dni, ki fogja magát ezek miatt exponálni,
félféle esetleg kellemetlenkedni, sőt onnan
talán gyűlölséget szerezni? de most az ir-
nok választás — ez egészen más, az ember
a szavazattal itt protegálhat, ott kedveskedhet,
itt lekötelezheti magát, ott köszönetet bizto-
síthat, és azután a leszavazással egészen
érvényre juttatja hatalmát, itt az
„én” a legteljesebb kifejezésre jut és . . .
ki fog a törvényhatóság jólétével, előnyével
törődni, mikor a személyes ambíció és hiu-
ság a kedveskedésben, a protegálásban nyer
kielégítést.

Ezért és csak ezért olyan zsufolt min-
den választásnál a tanácsterem.

És a megválasztott?

A jelöltek között volt Imre barátom is.
Imre nemcsak kitűnő eredménnyel érettségi-
zett, hanem a két jogi alapvizsgán is kitűn-
tetéssel képesítették, ezenfelül intelligens,
több nyelvet beszélő jó tollu uri ember volt,

NAPI HIREK.

Az ondódi rablógyilkos bírái előtt.

— Esküdszéki tárgyalás. —

Szándékos emberöléssel egybekötött rablás büntetvével vádolva állott ma a debreceni kir. törvényszék esküdt bírósága előtt egy fiatal, 28 éves parasztlégény.

Még a múlt év őszén — október 9-én — történt, hogy K. Tóth János éjnek idején egy szekér tengerit akart elrabolni, gazdája; Szilágyi István tanyájaról.

A gazda azonban felebredt a gyantus zajra s egy kisbaltát magához véve elebe ugrott K. Tóth Jánosnak, a ki ep akkor hajtotta ki a tanyáról a szekeret. A tetten ért K. Tóth János keze ügyébe került sarlóval támadt a gazdájára, majd kiesvarva annak kezéből a baltát, több súlyos esapást mért a fejére, úgy hogy Szilágyi István még ott a helyszínen kiszenvedett.

A gyilkos ezután kikutatta áldozata zsebeit s a benne talált 40 krajcárnyi készpénzt, egy kis zsebtükröt, s több kisebb értékű tárgyakat magához vette. — Majd a meggyilkolt ember hulláját a kukoricaöldre cipelte, ahol tengeri héjja s gazzal befedte, úgy hogy a hatóság emberei csak napok múlva találták meg a már foszlásnak indult holttestet.

Ebben a szenzációs bünperben ült össze ma a debreceni kir. törvényszék Dr. Szüts Miklós elnöke alatt. — Szavuzó bírák: Székely István és Szoboszlai Sándor tszki bírók szerepeltek.

A vádhatóságot Dr. Udvarhelyi Dezső ügyész képviselte, míg a vadlott védője Molcsányi dr. volt.

Az esküdtbírósg a következőképpen alakult meg:

Esküdtek: Tikos István, Kerpefy Kálmán, Tóth Mihály, Ferenczy Ferencz, Biczó Gyula, ifj. Aron Manó, Laczka László, Kovaliczky Antal, Kubai Lajos, Pinczés Imre, Kulcsar Gábor, Weidner Gusztáv, Soos János és Cziffer Nandor.

a ki a városnál nyolc hónapig dijnokoskodott, a ki tehát gyakorlati ügyességgel is rendelkezett, röviden első rangú erőnek bizanyult, s emellett annyi protekcióval is dicsekedett — mert ez minden képzettségnél többet ér — hogy a főispán első helyen jelölte; de hát megbukott, mert nem jarta végig frakk lak es klakkban a 85 városatyát, és nem könyörgött minden egyes bizottsági tag kezéért, jóindulatáért.

A városatyák ebben szent személyök megsértését látták s ez eljárást a nekik járó tisztelet és tisztelet elleni merényletnek minősítették és: Imre megbukott!

Ez eset elege megvilágítja, miként választják közigazgatási hivatalnokainkat. A jelöltnek először a főispán protekciójával kell dicsekednie, azután minden egyes bizottsági tag előtt kell legmélyebb hódolatát bemutatni...

Mily messze áll ez az ideális választástól?

És mennyire vagyunk legfontosabb választásunknál, a képviselőválasztásnál?!

De nem, erről nem ma.

Nemsokára még az 1901-ik év folyamán és pedig a legközelebbi hónapokban szerencsénk lesz ezen választáshoz, s akkor alkalmunk lesz figyelni, tapasztalni, s a legújabbban szerzett anyag alapján visszatérhünk majd e témához:

„Választások, választók, választottak!”

Pont 10 órakor kezdték meg a vadlott kihallgatását. Előadja, hogy Szilágyi István dologtalan, pálinkakedvelő ember volt s nem sokat törődött a gazdaságával. Ez a körülmény adta vadlottságát a gondolatot, hogy gazdáját meglopja.

Az egész délelőtt a vadlott kihallgatásával telt el.

Délután a tanak kihallgatására került a sor.

A Csokonai nyomda és a városi tanács.

Említettük, hogy a városi tanács a szakértő bizottság véleménye alapján a város papírszükségletének szállítást egyhangulag hozott határozatával a legolcsóbb, a legjobb papírmintákat benyújtó Pongrácz Géza debreceni előnyösen ismert papírkereskedőre bizta. Ez ellen a Csokonai nyomda felebbezést adott be, mely holnap kerül a közgyűlés elé. A felebbezés szokatlan s nagyon is különös hangon — hijával az objektivitásnak — van tartva, miért is alkalmatlan talajjuk a felebbezés néhány passzusát közölni.

A felebbezés bevezető sorai azt mondják, hogy egy város azért ír ki nyilvános pályázatot, hogy fogyasztási cikkeket mind olcsóbb aron szerezzék be. Majd így folytatja:

Azoknak, kikre az ajánlatok eldöntése, — illetőleg ezek értékének megítélése van bízva — nem szabad az ajánlatokat a szerint ítélni meg, a mint az illető ajánlkozóval szemben anti vagy szimpatiaival visel tetnek, hanem csakis a megbízó testület jól felfogott érdekeit kell szem előtt tartaniok.

Már másodikban csaldók abban, hogy a szakértő bizottságról objektivitást tettelezzett fel, mert meggyőződött már másodikban arról, hogy öket minden egyb, csak a város érdeke nem vezette.

Már az első pályázatnál, minön a tanács az ő ajánlatát fogadta el, kimutatta, hogy milyen ügyetlen, a szakember előtt nevétséges fogásokkal igyekezett a szakértő bizottság, illetve annak egyes tagjai a legkedvezőbb ajánlatot legkedvezőtlenebbé tenni, bár hangoztatta városunk szent érdekének szolgálatát.

Nyugodtan nezett akkor a közgyűlés határozata elé, remélve, hogy akkor, midön arról van szó, hogy a meglehető összegű pótdával dolgozó városnak néhány ezer koronát megtakarítson, az erre hivatott faktorok felül fognak emelkedni a kicsinyes surlódásokon és nem fogják személyes hajlamaik kielégítését a város vagyonának pazarlásával elérhetővé tenni.

Sajnos nem így történt és valószínűleg ebből merítette a bíráló bizottság a bátorságot ahoz, hogy még egyszer kirukkoljon olyan véleménnyel, mely nemcsak szakértelmükről, hanem az egyszerű számvetésből való jártasságukról is kedvezőtlen bizonyítékot szolgáltat!

Teljesen feleslegesnek tartja a szót is vesztegetni a szakértő bizottságnak a apik szépségéről vagy minőségéről táplált, semmi alappal nem bíró véleményére, mert ugyan hogy mondhat a csak alapos szaktudással megíthető papírnemekről véleményt az, aki a mindentudásnak elemét képező egyszerű számvetéssel nincs tisztába??

Mindezeknél fogva kéri a közgyűlést, hogy a Tanács határozatát semmisítse meg

s mivel ő a saját számítása szerint 9686 K. 07 f. olcsóbb, a szállítással őt bizza meg, esetleg a Tanácsot új pályázat kiírására és más indifferent tagokból álló szakértő bizottság kiküldésére utasítsa!!

Ezt annyival inkább kérheti, mert a nyomda tulajdonosok a városnak jelentékeny adót fizető polgárai a város szükségleteinek fedezéséhez hozzájárulnak és nem tartják megengedhetőnek, hogy akkor, midön a város ezeket megtakaríthat, ezt kicsinyes indokok miatt meg ne tehessenek.

Ezt mondja a felebbezés.

A felebbezésben foglalt állításokra bizonyára a holnap közgyűlésen megadják a méltó feleletet.

Ha tényleg legolcsóbb lenne az az ajánlat, mi sem elleneznénk, hogy a Csokonai-nyomda kapja meg a szállítást, de mi teljesen hiszünk s bizunk a szakértők korrektségében s az ő határozatuk alapján a tegnapi teljes tanácsülésen hozott egyhangú határozatban melylyel a papírszállítást Pongrácz Gézára bizta.

A tanács s a szakértő bizottság bizonyára viseli annyira szívén a város érdekeit mint a Csokonai-nyomda, mely anélkül is konkurrens vállalata a városnak, tulajdonosai — mint ösmeretes — inkompatibilisek s s épen ezért találjuk különösnek, hogy a Csokonai-nyomda, melynek két városi tisztviselő is társtulajdonosa hangoztatja tárgyilagosság nélküli felebbezésében a város megkárosítását s amellet még alaptalanul megtámadja a szakértőbizottságot s a városi tanácsot és magát, felesleges hatóságát is, a törv. hat. biz. közgyűlést.

A holnap közgyűlésen különben a Csokonai nyomdának alkalma lesz, hogy a maga képzelt igazát behizonyítsa, ami azonban aligha fog sikerülni.

Öngyilkossági kísérlet szerkesztőségünkben.

G. S. joghallgató, akit különösen kávéházi körökben ismernek Debreczenben, tegnap délután 6 órakor öngyilkossági kísérletet követett el szerkesztőségünkben. Lő v József segéd-szerkesztőnk fiókjából kivette az 5 miliméteres revolvert s halántékába lött. Később átvanszorgott az Emke kávéház elé, ahonnan jogász ismerősei kiadóhivatalunkba vezették, s itt dr. Kenyeres Elek sebeit bekötözte s ismerősei a kórházba szállították. — A rendőrség jegyzőkönyvet vett fel a tett színhelyén.

A városi szeszkereskedés.

A városi szeszkereskedés ügye foglalkoztatta tegnap hosszabban a városi tanács teljes ülését. A tanács végeredményében a betérjesztett számadatok alapján konstata, hogy a szeszüzlet évi harmincnyolcezer korona tisztajövedelmet hoz a városnak s ez alapon mint szépen jövedelmező vállalatot a szeszkereskedés fenntartását fogja javasolni a közgyűlésnek. Egyben azonban szükségét látja egy üzletszabályzat kidolgozására, amelyben az üzletvezető Papp László hatáskörére nézve a direktívák gondosan megállapíttassanak. Azt is kimondandónak véli a tanács, hogy az üzletvezető a tisztajövedelem után első ténjeit csak akkor vehesse fel, amikor alapos vizsgálat után a tisztajövedelem már konstata, hogy a Tanács határozatát semmisítse meg

Megölte a testvérét.

A tegnap reggel Elek Haranghi János ügyében megkezdett esküdszéki tárgyalás már az este véget ért. Az orvosi vélemények elhangzása után a vádbeszédre került a sor. Az ügyész elejtette a vádat, amely eljárását igen szépen indokolta meg. A kir. törvényszék szakbírása erre rövid tanácskozás után felmentette a vádlottat a felmerült költségeket a kincstár kárára állapította meg.

A ker. betegs. egyl. orvosainak működési beosztása.

A kerületi betegsegélyző pénztár újonnan megválasztott orvosai mai nappal megkezdették működésüket. A tagok tájékoztatására a beosztást alábbiakban közöljük: A hatvan-utca és Péterfia-utca közti városrész, az ennek megfelelő kertsegekkel, valamint az Ajtó, kétmalom, kut, nyíl, homok, Apafi, Hadházi és kórház-utcákkal Dr. Szotyori Nagy Kálmán orvosnak. Az ezekről jobbra levő Csapó-utcai városrész a megfelelő kertsegekkel a Kossuth és cegléd-utcáig Dr. K. Szalay Béla orvosnak. A Kossuth, illetve cegléd utcák és Piac u. illetve Hunyadi-utca közti város rész a megfelelő kertsegekkel, továbbá Varga, Posta, Szécsényi, Tóczós és Tégla kertekkel Dr. Szöllősy Béla orvosnak osztattak be. A hatvan és piac-utca közti város részt pedig Dr. Gáspár Géza a ker. betegsegélyző pénztár ügyvezető orvosa látja el.

Eljegyzés.

Trux Kálmán m. kir. doh. jöv. tiszt eljegyezte Szakoleza János doh. bev. hiv. kezelő bajos leányát Margitot.

Elhagyta az asszony.

A rendőrség bünyői osztályához egy alázatos levél érkezett. Bagó Mihály b. újvárosi lakos instálja alázatosan a tekintetes kapitányságot tölönolja haza a feleségét. Egy pár napja durcáskodni kezdett az asszony, hogy ő meguta már ezt az egyhangu életet s tegnapelőtt összekapolt s felült a debreceni vonatra. Küldjék haza azt az asszonyt. Beszéljenek a fejével, ne hagyja ezt a szegényt a familián s talán nem ismeri meg az urát, ki őt nagyon, de igen nagyon szereti. Megérdemelne az ilyen gyáva férj, hogy elveszett feleségét mielőbb visszakapja.

Mérnök-doktorok.

Ő Felsége a király Wlassics Gyula dr. vallás- és közoktatásügyi miniszter előterjesztésére megengedte, hogy a budapesti kir. József-műegyetemen a műszaki doktori czím megszerezhető legyen, illetőleg, hogy e műegyetem műszaki doktorokat avathasson fel. A műszaki doktorátus (doctor rerum technicarum) megszerzése azonban senkire nézve nem lesz kötelező, továbbá ezt mindenki csak a célból leteendő külön szigorlattal szerezheti meg, a mennyiben már előzőleg a műszaki minősítést nyújtó műegyetemi oklevélnek birtokában van. A közszolgálatra és a magángyakorlatra a műegyetem mostani oklevelei a netán megszerzendő doktori oklevélről függetlenül is jogosítani fognak.

Műkedvelő előadás H. Nánáson.

A hajdunánási műkedvelők 1901. márc. 30-án szombaton a Boeskayszálló

nagytermében táncmulatsággal egybekötött jótékony célú előadást rendeznek részben a nánási dalárda, részben a tanítói segély alap javára.

Közgyűlés.

Az „István“ gőzmalom munkásai önképző és segélyző köre f. évi ápril hó 8-án Husvét második napján d. u. 3 órakor tartja meg évi rendes közgyűlését. Kétmalom-utca 7-ik számú saját házában, melyre a kör alapító pártoló és rendes tagjai ezután is tisztelettel meghívotnak. Ugyan itt felkéretnek azon tisztelt urak és egyletek, hogy a kiknél még a zászló alapra gyűjtő iv van legyenek szívesek azt mielőbb az elnökséghez juttatni.

Egy ur, egy hölgy, meg egy csomó tizes.

Pikáns kis históriáról suttognak a városban. Egy urról beszélnek, aki hősként és egy hölgyről, aki hősnőként szerepel ebben az alább következő tragikomikus történetben. A színhely: Részint az utca, részint egyik fürdő, az idő részint jelenkor, — részint — pedig a tegnapi hajnali órák egyike. Pompáson átmulatott éjszaka után egy ur hajnal felé az utcára vetődött. Langy szerelemre esábitó márciusi szellő leagettte körül és ő is körül nézett... De éppen jött is. A hősnő. Csinos leány volt és kacsintani is tudott. Beszélgettek, azután együtt indultak meg a másodsorban említett színhely felé.

Hogy odaértek, annyi bizonyos, mert a fiatal ur, mikor a reggeli napsugár besütött a fürdőszoba ablakán, ott találta magát a pamlagon heverve — egyedül természetesen. Az is természetes, hogy felöltözött, meg az is, hogy fizetni akart. De ah! Egy tömött tárcsa, igen sok tizes, — no meg az a szép leányzó, mind-mind eltűnt, csak egy mámoros éjjel emlékei maradtak meg. Aztán egy új szereplő lép elő: a detektiv. Keresik a lányt, a tizeseket, de nincs, nincs semmi sehol, csak egy mámoros éj, meg egy igen kellemetlen fölfedezés emléke motoszkál a fiatal ur agyában.

Simonyi őbester ezrede.

A napoleoni harcok idejében híres Simonyi őbester ezrede, a mostani Gyöngyösön állomásozó 4-ik huszárezred márc. 21-ikén ünnepelte 87-ik évfordulóját annak a fényes hadi tettek, a mikor az ezred élén a rettenthetetlen őbesterrel, 1814 márc. 21-én átúszván a Rhone folyón, igazi halál-megvető hősiességgel vert meg a franciákat. Az évforduló napján Svatty ezredes napiparancsban ismertette ezt a dicső hadi tettet az ezreddel, a mely katonai diszszel és pompával ünnepelte meg a nevezetes nap emlékét.

Egy erdélyi család milliói.

Érdekes hírt olvasunk a Marosvásárhelyt megjelenő Ellenzék-ben. Néhány évvel ezelőtt ugyanis Krakkóban meghalt egy Miriszlai nevű herceg, aki három millió forintnyi vagyonát felkutatandó ismeretlen rokonainak hagyományozta. Erdélyben él egy Miriszlai nevű család, tagjai közt egy

megyei tisztviselő s egy falusi körjegyző és — mint az idézett lap értesül — most ez kapja meg a gazdag örökséget.

Az iparos kör közgyűlése.

A debreceni Iparoskör 1901 évi márc. hó 31-én d. u. 4 órakor saját helyiségében városi bérház I-ső emelet) tartja rendes közgyűlését, melyre ugy a kör t. tagjai valamint az összes iparosok ez uton hívatnak meg.

Körözött mágnás.

Egy ősmert nevű erdélyi mágnást, akitt különösen a párbajai révén szoktak emlegetni nem talál a bíróság. Ismét viadalért kell törvényt állnia s ügyében a budapesti büntető törvényszék a következő köröző irást adta ki:

Párviadalvétsége miatt vádolt, ismeretlen tartózkodású Klebersberg Zdenkó gróf országos körözése elrendeltetvén, felhivatnak az ország összes bíróságai, nevezettét saját hatáskörük területén nyomoztatni, feltalálása esetén a kir. büntető törvényszéket értesíteni szíveskedjenek. Személyleírása: születési helye Gerend, 48—50 éves, r. kath, nőtlen, termete magas, testalkata erőteljes, arca kelek, haja barna, szürkés, szemei barnák, szemöldöke barna, orra rendes, szája rendes, szakála keskeny pofaszakál, ismertető jelei: erősen rövidlátó, járása lomha, felső teste erősen előrehajlik, külföldi kiejtéssel beszél; ruházata finom, urias, azonban egyszerű, cvikkert hord rendszeren. 9483 | 1901. márc. 1. Budapesten. Kir. törvszék.

Nagy idők tanuja.

Hámpek Imre nyugalmazott vármegyei pénztáros 48-as honv. 71 é. korában Székesfehérvárott elhunyt. Mint fiatal kis papot szolgáltotta a harci riadó a haza védelmére, Dicsőséggel vett részt több ütközetben. Temegetése tegnap volt nagyrészvét mellett.

Megőrült főispáni titkár.

Mikó Árpád Marostordamegye főispánjának titkára; Dindár Béla — mint Marosvásárhelyről írják — megőrült. Dindárról tudta mindenki, hogy idegbajos, de hogy ez oly szerencsétlen kimenetelű legyen, meg a legközelebb állók sem képzelték. Az agylágyulás jelei már napok óta mutatkoztak, de környezete nagyfokú idegességének vette, míg végre szombaton az örvöngés csalhatatlan módon jelentkezett. Négy hivatalszolgát rendelték melléje, kik lakásán felügyeltek. Ott volt sok ideig a főispán is, de csak régi hivatalszolgája szavára hallgatott, másnak nem engedelmeskedett. A beteg tegnap Kolozsvárra vitték megfigyelés végett.

Szerelmes a nagyapó.

Ezüstös fürtök borították már Tahy András szászfai lakos öreg fejét. Hatvan esztendő viharzott el fölötte, de még ép egészséges volt, acélizmai nem ernyedtek el, lelkében fiatalos tűz égett, és szíven még fogott a szerelem...

Balogh Eszter a faluba vetődött csinos fiatal paraszt eseléd ejtette a szerelembe az öreg parasztgazdát. A fiatal leány a többi leányok példájára évődött az ősz fejű emberrel, mosolygott reá, megeirógatta, s a pajkos kacérkodásnak az lett a vége, hogy a szemében izzó tűz, megperzselté Tahy András szívet.

A szerelmes öreg házasságával kínálta

meg a leányt, de az csak akkor döbönt meg a veszedelmes játéktól, mikor a következményeit látta. Eleinte megrémült tettétől, de könnyű vére végre is felülkerekedett s kacagva szólt az öreghez:

— Még nem akarok nagymama lenni, hogy a nagyapóhoz menjek feleségül.

Az udvaron dolgozó leányok is hangosan kacagtak.

Nini nagyapó szerelmes!

Tahy András arcáról leritt a fájdalom a megaláztatásért, de nem szólt semmit, esőndben elballagott. — Ez két hét előtt történt.

Tegnap a szászai nyiresben, egy karsu fehér nyírfán felakasztva találtak az erdőbe siető munkások. Hullája már foszlásnak indult. Az öreg ember még két hét előtt el-távozott a lakásáról, akkor követhette el az öngyilkosságot.

Az eltűnt Tahy Andrást országszerte köröztek, míg végre tegnap rátaláltak holttestére. — Az öngyilkos öreg embert valószínűleg a szerelmi kudarc kergette a halálba.

A legérdekesebb magyar napi lap.

mely egy tartalmának bősége, mint értesüléseinek gyorsasága és megbízhatósága folytán bátran összehasonlítható a külföld nagy lapjaival, az „Egyetértés”, melynek szerkesztője nem kimél sem költséget, sem fáradságot arra, hogy olvasóközönségét úgy a hazai, mint a külföldi eseményekről kimerítő, részletes tudósítással lassa el. De különösen ki kell emelnünk az „Egyetértés” politikai és szépirodalmi rovatát. Politikai rovatának egyik fő ereje az, hogy olyan bő és részletes tudósítást ad, minőt egyetlen magyar lap sem adhat. Vezérekkeiben az „Egyetértés” mindig a politikai és társadalmi nagy kérdéseket vitatja meg s programjához híven a szabad eszmékért és függetlenségi elvekért küzd. Szépirodalmi része az „Egyetértés”-nek eddig is igen becses volt, mert a legkitünőbb írók tárcáit és regényeit ekek hosszú során át ebben a lapban olvashatja a magyar közönség. Ma meg különösen nagybecsű e különben is kitünő rovat, mert Eötvös Károly, a legmagyarabb író, az „Egyetértés” hasábjain írja meg paratlan érdekességű tárcáit. A Gróf Károlyi Gábor följegyzései, az Utazás a Balaton körül, az Eötvös Károly adomái és egyéb kisebb művek egész sorozata máris nagy feltűnést keltettek, a mi nem is csoda, ha tekintetbe vesszük, hogy szépirodalmunk mai kozmopolitikus irányzata közben szinte fellelegzik a magyar ember, ha olyan igazán minden sorában magyar tárgyú s hangú remekművekhez jut, mint az Eötvös Károlyéi. Az április 1-én kezdődő évnegyedben az „Egyetértés” Eötvös Károly tárcasorozatán kívül kitünő regényt is közöl.

A ki érdekes és jó olvasni valót keres es a világ folyásáról gyorsan és hitelesen akar értesülni, fizessen elő az „Egyetértés”-re. Az előfizetési pénzek az „Egyetértés” kiadó hivatalába küldendők, (Budapest, IV., Papnövelde-utca 8.), mely szívesen küld ingyenes mutatványszámot. Előfizetési ár negyedévre 10 korona, egy hóra 3 korona 60 fillér.

Feltűnő szép férfi divat újdonságok érkeztek u. m. Angol s olasz kalapok, chickes nyakkendők, zsebkendők, fehér és színes ingek, gallérok, kezélők, esőernyők, sítáblók, kesztyűk, karlsbadi czipők, kötött férfi, női és gyermek harisnyák, sport és gyermek sapkák, francia és angol illatszerek eredeti gyári árban, uti bőröndök nagyválasztékban. Tisztelettel Fekete Jakab.

Színház.

Színházi műsor:

Csütörtökön, Bödi Ella bucsufelléptével Szulamith. Énekes legenda.

Pénteken Halmi M. bucsufelléptével A kaméliás hölgy. Dráma.

Szombaton Sárosi bucsufelléptével Görög rabszolga. Operette.

Vasárnap d. u. felhelyárrakkal A tékozló. Este Perényi, Környei és Sziklay bucsu felléptével Nebántsvirág. Operette.

Három pár cipő.

F e d á k Sári harmadik fellépte,

A Dunába vizet hordani éppen olyan hasznos és eredményes munkálkodás volna, mint Fedák Sárít dícsérni. Ha egyszerűen azt írjuk: pompás, nagyszerű, fenomenális, colossális, piramidális volt, hát még közel sem járunk ahhoz, hogy kellőképpen dícsérjük. Éneke, játéka, táncá . . . most majdnem elkezdtem kritizálni, illetve magasztalni, holt az a fővárosi sajtó bírálatai után, nemcsak felesleges, de neveléses is volna. Amiről itt szólhatunk, az egyedül a hatás.

A debreceni színház még nem volt színhelye olyan tetszéspöröknek, olyan lelkesedésnek, mint az utolsó két nap. A közönség magánkívül az elragadtástól tapsolt és majd elnyelte szemével az isteni Fedák Sárít.

A közönség tegnap is élvezettel nézte a művésznőt es nehezen várta az utolsó felvonást a melyben a nagy táncjelenet van. Azok a kik a színpadon csak a pillanat gyönyöreit élvezik, azok elragadtatással tapsoltak tönkre a kezöket, de mi, a kik a kritika szemüvegét is viseljük már nem részeseitünk olyan tiszta élvezetben. A kisasszony táncá — mint olyan — elragadt és extazisba hozott minket is, de mint szín-művészetet már nem fogadjuk olyan örömmel, és egybevetve a toilletet a táncal kimondhatjuk, hogy a harmadik felvonás nagy jelenete tegnap este orpheum-szerű volt.

A művésznő tegnap ismét gyönyörű virágállványt kapott, a melyet szétszedett a lelkes fiatalság. A koesijából a tanuló ifjuság fogta ki a lovakat és helyettesítette egész a művésznő Péterfia-utcai lakásáig.

Kállay Lujza szépen énekelt s kedvesen játszott. Fá y ügyeskedett, ellenben Bárdos gyenge volt. Nagy Gyula egyik kabinet alakításában, Flinkben ismét sok derült perccet szerzett nekünk. Ugyszintén Sziklai is. Szathmáry és Tanay a szokásos jók voltak.

A kar és rendezésben különösen ilyen kisebb dolgoknál napról-napra több hibát tapasztalunk. Hogy csak egyet említsünk, mily visszatetsző volt az este például az, hogy míg Fedák a negyedik felvonásban énekelt és táncolt, a künn mulatságra és táncra hivatott kar kíváncsi szemekkel bá-mészködött be az üvegfalon. Ezuttal azonban teljes rendben.

A debreceni szinikerület.

A városi tanács megbízásából Oláh Károly tanácsnok, színházi felügyelő tegnap Nyíregyházán járt, hogy a debreceni szinikerület ügyében a már általunk több ízben ismertetett alapon a szerződési feltételeket megbeszélje s az egyezséget megkösse. Oláh Károly tanácsnokkal elment Komjáthy János szinigazgató is. Nyíregyházán a tárgyalás

nem maradt eredménytelen, mert amit Debrecen is hön óhajtott. Nyíregyháza érdekes férfiai nem zárkóztak el a kívánság teljesítése elől, sőt a szinügy javára, készséggel léptek Debrecennel szövetségre. Hogy a szövetség teljes legyen. Oláh Károly tanácsnok még Mármaros-Sziget hatóságát keresi fel.

Ipartestületünk.

Irtá: **Gondy Károly.**

Az ipartestület helyisége a „jobboldali” városi bérház legfelsőbb emelete sarkába van szorítva. Mondják, hogy onnan szép a kilátás, de annal nehezebb a belátás.

Elnöke a központi városházából indul ide a gyűlésekre. Jegyzője éppen nem iparos, ki nem debreceni szemmel végzi teendőit, és ha az időből futja: a maga studiumáról sem feledkezik. A testület persze még arra nem érett, hogy összeférhetlenséget tárgyaljanak. Hiszen a hallgatag iparos mindenbe belenyugszik, ha a magas kormány sas szárnya védi érdekét. Sub ala tua! Mein Liebehen was willst Du noch mehr?! . . .

Nem magától ébredt az iparos, de ébresztették, midön töle várják a felemelt adó nagyobb részét; miért nem mozzatná a fát, ha gyümölcsére éheznek?

Az iparosok eleinte vonakodtak az iparos járomba hajítani fejüket, és nem egész ok nélkül, mert a fejhajtása is csak pénzbe kerül, és aztán még mindig kérdés maradt: vajjon a kormány, illetőleg az urak pártolják-e öket, vagy megfordítva.

A kormány röviden nyilatkozott: vállalkozókepes iparosnak csak azt tekintik, ki a testület tagja; e nélkül nincsen pályázat.

E kategorikus fellépés hatott és a többség megtanorodva a sas szárnyába kapaszkodott. Csak a eszmadia szinben a Csapó kerület támogatói egész más szinben, csak feketében látták az ördögöt, és maradtak addig a meddig a régi kaptanal, mihez céh-lábuk szokott.

Barmilyen politikus a eszmadia az Üstökösben, idelent csakhamar lépne ment. A Fehérvári bakkanes pályazaton ugyan csak ki volt költe, hogy csak ipartestületi tag pályázhat. Hát ily életkérdésben a bakkanes gyártók gondolkozobá estek. De hogy is ne, midön a nyáron a here vásárosok zsoldjában izzadnak, hogy második kezéből megélhessenek?! . . .

A miniszter e rendeletével ez ös régi céh Achilles sarkára hágott és a eszmadia zavarában nem is a sarkába, de a fejebe ütötte a szeged.

Hosszas vajudás után végre megadukult ezen ipartestületünk, mely sötét árnyat most veti mindinkább, minél közelebb esik ez orsz. képviselő-választás. Egyedüli célja: tömörülés a bontakozó Proféta zászlója körül.

Mindenek előtt kérdem: Miért tartunk fenn Iparkamarát? Talán ez volna hivatva ipari érdekeinket védeni?! . . . vagy csak éppen a Jókai paloták szaporítására gyűjtötték a sokakra jogtalanul kivetett adó-hányadát?

Nálunk a társulás mindig homok-talajra talal, miben Debrecen bővelkedik, de még nevetseges arra gondolni, midön a kaszt csak akaszt.

Dacára e heterogenitásnak nálunk tömördek a társulat, de többnyire ugyanazon egyénekből alkotva. — Bámulatos, hogyan grasszál a vidéken, mint a vörheny és difteritisz, az összeférhetlenség! Van olyan

potentát, a ki tiz helyen — de nem a tűzhelyen — elnököl, vagy álnokol, és az ember önkénytelen kérdi:

Valjon mikor dolgozik az illető tulajdonkép eskütt hivatalában?

Semmi sem új a nap alatt. Egy ily kisebb méretű ipartestület alakult a múlt választás előtt is, hivatalos helyisége a Fried házba volt. A mandátumok kézbesítése után ennek is hamar lefújtak, elfújták a gázt és elszéledt tagjain bevasáltak a tagsági díjját, a midőn Jóna lakatos beadta a kulcsot.

Az ipartestület tehát egy ösmert üstökös, amely minden öt évben felragyog egünk zenitjén, és iparháborút jelent.

Bizony egy cseppet sem dicséretes, hogy éppen olyan kiváló iparos kapaszkodik az üstökébe, aki resteli a surcot felkötni.

Most ez ipartestület már országos jelleggel bír, így nem sokára hivatalos pecsétjen m. kir. fog szerepelni. — És ha ők velünk, — ki ellenünk?!

De valjon hasznára van-e az ipartügynök, ha országos szervezettel egy pár száz ezer koronáig megkárosítjuk az iparosokat, a helyett, hogy könnyenénk az adóján. — Egy orsz. klikk rendszer istápolása megérdemli-e a nagy áldozatot? Hát hivatal nélkül már semmi sem alhat fenn? Ugyan mi köze van az iparhivatalnak ha én pl. egy asztalt rendelek?

Elvégre harminc év után értsük meg egymást. Mi független iparosok nem az állami személy — de a t e h e r vonat ellen küzdünk.

A lépcső alján egy szörnyű haragos, elszánt honvéd, kivont karddal és kibontott zaszlóval áll rendületlenül. — Ne tűnődjél soká. Előre! Ne késsél, a hazai iparért küzdünk. Védj iparunkat az osztrák-magyar ellen!

Anekdoták a székely atyafiakról.

márc. 27.

A sok jóízű anekdota közül, amelyek Erdélyben a székely atyafiakról keringenek, közé tesz most néhányat Csulak Lajos a Székely Nemzet című újságban. Lássuk a javát.

Egy gidófalvi atyafi a sepsi-szentgyörgyi vásárra volt feleségével pénzt csinálni. Mikorra visszatértek, az Ott annyira megdadt, hogy az Ott-utca előtt a lovakat szekerestől együtt elsodorta az ár. A férj ki tudott ugrani a partra, de az asszony a hullámok tetején libegő szekéren maradt. A férj kétségbeesve kísérte a parton a lovakat s feleségét s egyre kiabált be hozzá: „Asszony! legalább a zaeskot dobd ki!” A pénz a vászon erszényben az asszonynál volt, legalább azt megmenthetőnek vélte.

A baróthi atyafiaknak az a különös természetük van, hogy ha nem is állhatják, ha a kántor nem nagy hangu, a pap legalább is nem hét láb magas. Egyszer néhány baróthi atyafi Szébenben egy híres szónokpapot hallgatott, ki alig volt négy láb magas.

Mikor vége volt az áhitatosságnak, kérdi egy szebeni hitfelük: No, atyáukfia, hogy tetszik a szónok? Hát, uram -- volt a felelet — az isten aranyozza meg a száját, de hozzánk mégse jöjjön! — Egy nyugalmazott tisztviselő, nem lévén más dolga, elhatározta, hogy könyvet irt az asszonyok fufangjáról. Csakugyan neki ült a munká-

nak s rövid idő múlva készen volt kézírásban a vaskos kötet. A jámbor azt hitte, hogy semmi se maradt ki belőle. Egy napon tüzet akart élesíteni a hideg ellen, de nem volt gyújtója. Elküldött egy tizesztedős székely leánykát a szomszédba szénért. Hozott is a leány pár perc alatt a tenyerén két hatalmas eleven szénét. A tudós író ámulva nézi, mit mivel a leánya s mit gondol, mit nem, kéziratához rohan s mind széttépi.

Azt hitte, hogy már nem lehet semmi asszonyi fufang, mit ő ne tudna s a leányka megszegyenítette. (Laborfalván történt. A leányka hamut vett a tenyerébe s azon vitte az eleven szénét.) Két sepsimonostori ember iszonyu papucsokmány alatt állott. Az asszonyok főleg azt tiltották meg a különben is részeges komáknak, hogy semmi italt sem szabad inniok, csak ádomást. Nagy baj volt ez rájuk nézve, de kifogtak rajta.

Egyiknek volt egy kecskéje, azt a koma megvette 5 frtért s megitták lelkinyugalommal az áldomást; még az asszonyok is segítettek. A kecske azután még azon a héten visszakerült régi gazdájához. Az áldomás természetesen most sem maradt el. — Mikor az új métermértéket életbe léptették, Csikben is elterjedt a hír, hogy jön a méter, nagy lett a rémület a lakosság között, mely amugy is irtózott minden újítástól, azt hitték, hogy költségükbe fog kerülni. Az egyik faluban össze is gyűltek és el is határozták, hogy minden ember fogjon botot, álljon ki a falu végére s mikor jön a méter, agyon kell verni. — Angyalosan sütőkemencét épített egy kőműves. Mikor készen volt, s az utolsó vakolatot is elsimitotta, a kemence összeomlott. „Nem is tarthat, míg a világ!” vigasztalta a kőműves a busuló gazdasszonyt.

CSARNOK.

A ki nem a szívére hallgat.

Társadalmi regény.

A „Debreczen” számára irta: **Vajda József.**

Folytatás.

A fehér ház lakója. (22)

Hogy teljes legyen felesége nyomora, még erre is képes volt! . . .

Ottília tehát hiába várt atyjától pénzt, vagy levelet, hiába szaladt maga minden nap a facteur elé, nem hozott az az ő számára semmit. Nap nap után telt s kétségbeesése a legmagasabb fokra hágott, sokszor a megőrüléshez volt közel. Szentül hitte, hogy szülei megvetik, kitagadják s nem ismerik el gyermeküknek; nem jönnek érte, hadd veszszen idegenben, hogy híret se hallják.

Hiszen ő maga volt szerencsétlenségének kovácsa, szülei nem nagyon szívesen adták őt Hideghkutyhoz.

Pénze már teljesen elfogyott, ékszereit kellett eladnia, vagy elzalogosítania, hogy egy bizonytalan ideig fenn tudja magát tartani.

A Hotelből már kiköltözött s valahol a külvárosban bérelt egy hónapos szobát; egy fehér házban, a mely csak annyiban érdemel említést, hogy társai közt egyedül az volt fehérre meszelve, a többi sárgára, vagy téglavörösre.

Hogy miért, azt döntse el az archeológia.

Szóval ebben a fehérházban váltott

magának egy hónapos szobát 20 francért s külön a kiszolgálásért 20 francot fizetett. Nagy pénz ez, summa sumárum 40 franc és legdrágább ékszereitől, emlékeitől kénytelen megválni. Napi kiadása nem volt több 20 sounál, nagyon takarékosnak kellett lennie.

Elhatározta, hogy ha pénze elfogy s nem lesz már mit eladnia, eldobja magától sanyaru életét s a halálban keres megváltást. De ezt csak feleségizott képzeletében gondolta, ha nyugodt volt, másképen gondolkodott, a szomszéd szobában vidám, az életkedvtől kipirult arcu lányok varrtak, himeztek: beáll közéjük, a finomabb munkák készítésében ő is jártas.

Tanulta valamikor a zárdában.

Egyszer levélhordó jelent meg nála:

„Virághegyi Ottiliát keresem.”

„En vagyok az uram, mit hozott?”

„Egy kis levelet Avignonból feladva és a Grand Hotelbe címezve, de onnan ide utasítottak a fehér házba.”

Es egy piros borítékos levelet adott át, melyet izgatottan ragadott meg Ottília. Ki küldhet neki Avignonból levelet! Talán a férje? De ez nem az ő írása!

Lázás sietséggel szakította föl a borítékot, melyből lágy parfume illat terjedt el a szobában. Mohón olvasta a levelet, s arca majd elborult, majd meglevenedett. Elolvasta kötszer, háromszor, tudja Isten hányszor, hogy már kívülről is tudta.

Ime a levél:

Tisztelt asszonyom!

Ön a leggonoszabb férj, a legutálatosabb férfi felesége. Nem méltó Önhöz; megcsalta rutul s aztán a legnagyobb nyomorba taszította. És ismerem azt a gyáva férfit, a kit a világ Hideghkuty Gedeonnak nevez és lovagias katonának tart, de viszont ismerem Önnök a helyzetét is. De bízzék Istenben, közel van Önhöz szabadítója, közelebb mintsem gondolná. En ismerem őt és benne tanultam meg az erős férfit tisztelni. Bocsásson meg nekem, én is oka vagyok szerencsétlenségének!

A levél alatt nem volt subscriptió, anonym volt.

Folyt. köv.

Hirdetés.

A debreczeni kir. törvényszék 3281—1901. sz. végzésével jóváhagyott választmányi határozat következtében,

a vb. Klein Bernát **csődtömegéhez tartozó**, a tömeg által be nem hajtott **követelések**, valamint két db. Böszörményi rt. Takarékpénztári részvény **f. hó 30-án d. u. 1/2 4 órakor** fognak a kir. tvszék árverési termében tartandó nyilvános árverésen a legtöbbet igényrőnek készpénzfizetés ellenében eladatni.

A követelések jegyzéke alantírott tömeggondnoknál az irodai órákban megtekinthető, azoknak sem valódiságáért, sem fennállásáért, sem behajthatóságáért felelősséget a tömeg nem vállal.

Debreczen, 1901. márc. 24.

Dr. Kemény Lajos Dr. Löfkovits Márton
vál. kiküldött. tömeggondnok.

Elsőrendű arankamentes, a m. kir. állami
Vetőmagvizsgáló állomás által ólomzárolt
lóhere és luczerna magot,

továbbá eredeti északnémet kiválóan meg-
bizható kipróbált kitűnő csiraképessegi
Oberndorfi, vörös Mamuth és olajbogyó
— alaku —

répamagot,

jutányos áron ajánl

Holländer Adolf és fia czépe

Debreczen, Piacz-utca 28.

APRÓ HIRDETÉSEK.

10 szóig 40 fillér, azontul minden szó 2 fillér. A
legkisebb hirdetés 40 fillér. Vastag betűkből sze-
dett minden szó 4 fillér.

Alig használt vetőgépek fel-
tűnő olcsó ár-
ban 15, 17, 19, 21 sorosok Zaladrill, Schutt-
levorath és Umrath-féle, előnyös fizetési fel-
tetelekkel. Cséplőgéprezsek, szíjjkerékek, vas-
ajtók, vasraesok és kerítések Klein Jakabnál
Piacz-u. 26. Nagytőzsde udvarán.

Ugyanott legmagasabb napi árban veszk-
ek oeska vasat és minden fémét.

Eladó 200 mmázsa

tengeri, a Bihar-Nagy-Bajoni postamester-
nél, értekezhetni ott.

Helyi ügynököt keres

egy nagy kutyállalat, kitűnő és olcsó as-
ványzvek eladására. Csak jó helyi össze-
köttesekkel bíró szorgalmas ügynök aján-
lata vetetik tekintetbe. Ajánlatok "Asvány-
viz igazgatósága" alatt a kiadóhivatalba
küldendők.

Gyarmathy János mészá-
ros

Dégenfeld-tér 9 sz. (Csapó-u. sarok.) Hus-
árak: I. rendű 50 kr. II. r. 44 kr. 1 kgr.
rostélyos 5 szeletbe. Friss és füstölt sertés-
hus napi folyó árnál 4 krral olcsóbban
Vegyes hideg felvágott állandoan friss. Virsli
és szavalede dbja 4 kr. Az üzlet reggel 6-tól
este 8-ig nyitva Főútleth Bethlen-u. 29. (sa-
ját ház.) Itt a husárak: I. r. 48 kr. itt is
mindenféle hentes cikkek kaphatók. **Vendég-
lősöknek megfelelő árengedmény!**

Szép bajusz nyerhető rövid időn
a híres **Hajduság-
pedró** használata által Egy doboz 40 fillér
Kapható Debreczenben **Téth Béla** gyogy.
szertárában, valamint a készítő **Grósz Nagy
Ferencz** gyógyszerésznél H.-Szoboszlón.

Faj tiszta, jól telelt

összel szedett, háromszor permetezett **kövi-
dinka, kadarka** és **olasz rizling**, sima **Szőlő-
vessző** eladó **Benyáts Emilnél** Tizsa palota.

Nagy Block naptárak,

rendkívül praktikusak 1901. évre 40 krért
kaphatók kiadóhivatalunkban.

Nyomatott Hoffmann és Kronovitz könyvnyomdájában Debreczen, a főpostával szemben.

Eladó szőlőskertek

A homokkertenben egy hold 754 négyszögöl-
nyi terület felszereléssel. Egy másik szőlő
az újkertenben 1/2 kerti nyilas szintén fel-
szereléssel szabad kézből eladók. Értekez-
hetni Nyugati-u. 48.

Tavaszi

és

nyári idényre

ajánlom

elsőrendű

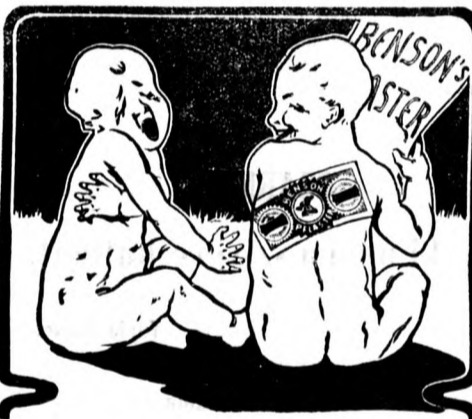
férfi szabó üzletemet,

a hol is

valódi angol és scot szöveteim már megér-
keztek, melynek megtekintésére ezennel
meghívom a n. é. közönséget.

Modern angol szabászat. — Excellens munka.

Tisztelettel
Fényes Mór
férfi szabó
Debreczen, vármegyeház
épület.

Seabury és Johnson-féle
BENSON - TAPASZ

A leghatásosabb az összes tapaszok
között.

**Rheuma és a hülés minden
következményei ellen.**

Kapható minden gyógyszerárban.

Louis Ritz & Co., Hamburg,
Holzbrücke 7-11.

Üzleti könyvek,

esinos kiállításban, erős kötésben, igen
jutányosan kaphatók

Hoffmann és Kronovitz

könyvnyomdájában.

A Balaton Halászlát
Részv.-Társ.

Siófokon.

szállít Siófokról különféle mó-
don készült

finoman pácolt hering-fajta
— **halakat** —

4 literes hordóban, vagy bádóg
dobozban két koronáért. „Roll-
mopsz göngyölt heringet 2 k. 40
fillérért utánvétellel. Öt hordó
vagy bádóg doboz felüli vétel-
nél 10% engedmény. Továbbá:

**fogast, kristály ko-
csonyában**

1/2, 1, 2, 4 lit. dobozban
1.30, 2.—, 3.—, 5.— koronáért.

Csonka Dániel

önműködő ablak görfüggöny felszerelő
Debreczen, Kossuth-utca 25.

Mag. Tisztelettel 10 évt. kereskedem

Ezen szerkezetek egy 5 éves gyermek is kezelheti

Czélyszerűsége, olcsósága, tartóssága és ké-
nyelmességénél fogva felülmúlhatlan. A rudak ön-
működése által az eddig előfordult kellemetlensé-
gek, mint egyoldalú felhuzás, a zsinórok összegöm-
bolyódése vagy azok elszakítása teljesen ki van zárva
A redőny tetszés szerinti magasságban megáll, min-
denkor feszesen és simán gördül fel, a ru a szö-
vet tartósságára nézve igen előnyös.

Az amerikai redőnyrud bármely ablaknál alkalmaz-
ható, a rud be- vagy kiakasztása felette egyszerű
és egy percnyi idő alatt eszközölhető.

Teljes tisztelettel

Csonka Dániel.